

Летовање ученика Богословија у Грчкој

Са благословом Патријарха српског г. Иринеја и Митрополита китруског г. Георгија већ четврту годину за редом наставља се сарадња Верског добротворног старатељства Архиепископије београдско-карловачке са Митрополијом Китруса, Катаринија и Платамона у Грчкој.

И ове године плод те сарадње је бесплатно летовање за ученике српских богословија у периоду од 8. до 18. августа 2019. године у Катеринију испод планине Олимп.

На летовање, које је много више од тога, које представља духовно поклоњење светињама олимпијске регије и упознавање са обичајима и црквеном праксом грчке цркве, пошли су ђаци четири богословије у пратњи својих професора и генералног секретара ВДС јереја Владимира Марковића.

У пратњи проф. ђаконa Немање Калема пошло је 14 ђака Београдске богословије, проф. Немања Старовлах повео је 12 ђака Крагујевачке богословије, у пратњи проф. презвитера Бобана Стојковића и презвитера Ђорђа Мирковића било је 13 ученика Нишке богословије и ове године по први пут са професорима Александром Крстићем и Стефаном Мирковићем пошло

је 8 ученика богословије у манастиру Крки.

Митрополија китруска поседује интернат за живот ученика у насељу Зворнос, делу Катеринија, где су богословци били смештени. Поред зграде интерната на поседу се налази прелепа црква посвећена Светој мученици Софији и њеним ћеркама Вери, Нади и Љубави, старачки дом са преко 30 корисника и ресторан-кухиња где су се хранили ученици из Србије.

Летовање је осмишљено тако да ученицима буде и одмор и прилика за учење. Сваки слободни тренутак се користи да се ученици опусте, оду до мора, на плажу, да се баве спортовима у води, на песку и да се лепо упознају и здруже укидајући разлике које постоје међу њима, да осете да су део једне Цркве и једне породице. Колико сутра ово ће им много значити да лакше прихвате једни друге када буду даље наставили своје школовање на факултетима наше Цркве. Обично у сусрету са вршњацима из других школа богословци доживљавају специфичности свог литургијско-интернатског начина живота као повод за неразумевање. Овде тога није било јер брзо увиђају да деле иста стремљења, идеале и ограничења.

Поред одмора искористили су изузетну прилику да учествују у мноштву богослужења којих у овом Великогоспојинском посту има у Грчкој Цркви. Прве недеље у храму у Неи Порију митрополит Георгије је служио архијерејску Литургију на којој су му саслуживали свештеници из Србије, док су богословци здруженим гласовима одговарали на Литургији. Та лепота хорског појања и заједништва на Литургији су многе мештане и туристе из православних земаља оставили без речи. Митрополит Георгије гаји посебно поштовање и љубав према ученицима богословија што је у својој проповеди добродошлице на тој првој Литургији поделио са својим верницима и што су сви они осетили и доживели као посебну благодат.

Други пут су богословци својим хорским појањем песама посвећених Пресветој Богородици били у пратњи верне копије иконе Богородице Тројеручице Хиландарске, у Паралији, у навечерје празника Успења Пресвете Богородице прослављајући га заједно са мноштвом својих сународника из Србије и домаћинима Грцима по новом календару. Митрополит Георгије је ту показао свој изузетно изражен осећај за обичне људе, за њихове свакодневне потребе и разумевање за живот који никада не тече мимо Цркве. Уместо да у Саборном храму Катеринија прослави богослужбено навечерје свог омиљеног празника, “летњу Пасху”, он је одлучио да са гостима из Србије, свештеницима, ђаконима, децом која се уче страху Господњем и мудрости Његовој изађе у литију кроз препуну Паралију, да пробуди пажњу свим

туристима окупљеним одасвид да је сутра велики дан, празник и радовање. Да им пронесе икону њихову чудотворну Тројеручицу да их подсети ко су и одакле су дошли. Прелепо вече пуно молитава, братске љубави и поштовања. И поново су богословци са Митрополитом поделили трпезу љубави у крипти цркве у Паралији.

Сутрадан, на празник Успења Пресвете Богородице, поноћну Литургију у храму Светог Христофора у Катеринију служио је митрополит Георгије са свештеницима из Србије, док су поново протопсалт Немања Старовлах и ђаци из четири богословије одговарали на Литургији. Било је свечано и радосно као код куће па ипак тај им је осећај омогућио великодушни домаћин. Поново су на трпези љубави поред Митрополита седела деца, ученици богословије.

Следеће вечери одржана је литија у Лептокарији. Протопрезвитер Атанасије Царухас, веома вредан свештеник посвећен мисији Цркве, са својим верницима храм је украсио великом светињом, копијом иконом Богородице Тројеручице Хиландарске, коју су литијски митрополит Георгије, свештеници, богословци и сав верни народ пронели кроз Лептокарију и унели свечано у храм где ће бити трајна молитвена заштита и утеха свима који јој са вером приступе. И овде су богословци певали Пресветој Богородици из свег грла, сложно као један. И поново су седели за столом са Митрополитом као први и најважнији гости.

Наредне вечери су доживели непоновљиво искуство. Имали су прилике да чују од Митрополита како изгледа мисија Цркве у Конгу у Африци. Прича о љубави, одсуству себичности, учењу, исправљању, давању и примању, савршенству у једноставности, занемаривању форме на рачун одржавања суштине и одсуству сваке типолатрије. То је за многе ђаке била лекција живота. Одговор на питање зашто смо присутни ту где јесмо, зашто смо у Цркви, они у својим школским клупама... постало је после те вечери јасније свима. Мисија и сведочење Цркве неке је живот, начин на који живи и дише, за шта се живи и жртвује до краја; попут афричког младића Павла који је да би пренео вест у удаљен крај ризиковао свој живот, није одустао чак ни када се озбиљно повредио после више дана проведених у ходању. Он је своју службу Цркви доживео као спасоносну.

Наредног дана, Митрополит је организовао за све богословце свечану вечеру, дошао да се поздрави са свима, да подели свој архипастирски благослов и да нас позове да и наредне године будемо његови гости. Тада су богословци добили иконице Пресвете Богородице Сумеле, заштитнице свих избеглих понтских Грка који већ полако чине већину у олимпијској регији Катеринија и

околине.

Сутрадан је отац Бобан Стојковић, уз саслужење свештеника и ђаконa уз појање богословаца, служио свету Литургију у храму Свете Софије. Упутио је поуку свим ђацима и благодарење домаћинима.

На путу кући, проф. Немања Калем се са ђацима још поклатио свим већим храмовима у центру Солуна и јунацима сахрањеним на српском војничком гробљу на Зејтилнику.

Уз све доживљено и поклоњење великим светињама, манастиру Светог Јефрема Сирина, Колиндросу, Старом и Новом манастиру Светог Дионисија Олимпског, уз целивање моштију светих Григорија Богослова, Јована Златоустог, Харалампија и Пантелејмона, тешко можемо да кажемо да је ово било обично летовање. За нас који смо пратили и бринули да све протекне добро ово је било више него потребно и корисно поклоничко путовање. Деца су нас научила својој вери тј. подсетила да не бринемо у њиховом друштву и да ће све на крају бити добро и тако је и било; а домаћини су нас научили шта је наше највеће благо и богатство. То су са свим својим врлинама и манама ове будуће, нове генерације свештенослужитеља, ови стармали на које смо били толико поносни овога пута. То су будући ђакони, свештеници, монаси, владике, испосници, молитвеници, мученици, светитељи и просветитељи. И кад једног дана станемо пред Христа биће питање за свакога од нас, из клира Цркве, како смо се опходили према овим “малим” – према богословцима, онима који су показали вољу и жељу нас да слушају и следе.

